

gärder, som kunna vara erforderliga för undanrödjande, till den utsträckning sådant kan ske, af hvarje anledning till förväxling mellan den nya blänkfyrén vid Sandhammaren och andra i granskapet befintliga fyrar.

Stockholm den 26 januari 1895.

Lasse Jönsson.

N:o 91.

Af herr **L. Jönsson** i Sandby, *angående ändrad lydelse af 44 § 1 mom. i förordningen den 21 mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet.*

Enligt 38 § i kongl. förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet tillhör det kommunalnämnden, bland annat, att hafva tillsyn öfver vården och förvaltningen af kommunens gemensamma egendom, kassor och tillgångar, och, enligt 56 § i nämnda nådiga förordning, ansvarar en hvar ledamot af kommunalnämnden gemensamt med de öfriga för de medel, nämnden under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning. Det ligger i sakens natur, att handhafvandet af de angelägenheter, som tillkomma nämnden, hufvudsakligen hvilat på ordföranden, och, ehuru icke i lag stadgadt, har det förhållande allmänt uppkommit, att nämndens ordförande anses sjelfskrifven att under sin vård hafva kommunens medel och handlingar samt att verkställa uppbörden

af kommunalutskylder. De lika med ordföranden ansvarige ledamöterna af nämnden måste på god tro lita på honom och hans åtgöranden. Under sådana omständigheter synes det angeläget vara, att nämndens ordförande är en person, till hvilken ledamöterna hafva fullt förtroende. Hvilken ett sådant förtroende tillkommer, torde näppeligen kunna afgöras af andra än ledamöterna sjelfva.

Emellertid är det icke nämndens ledamöter, utan, jemlikt 44 § i förberörda nådiga förordning, kommunalstämman, som har att utse ordförande och vice ordförande i nämnden. Med de personer, som sålunda, ofta efter föregående intriger af särskilda partier inom kommunen, blifvit af stämman utsedda, måste nämndens öfriga ledamöter låta sig nöja; och de på kommunalstämman röstberättigade hafva påtvingat dessa ledamöter en person, för hvilkens åtgöranden de, antingen de till honom hafva förtroende eller icke, äro ansvarige. Olägenheter häraf hafva upprepade gånger, synnerligen under sista tiden, visat sig, och ej sällan hafva ledamöter i kommunalnämnd förorsakats känbara ekonomiska förluster af dessa dem påtvingade förtroendemän. Enligt mitt förmenande skulle dessa olägenheter kunna, om icke helt och hållet, så dock i väsentlig mån förekommas, derest nämndens ledamöter sjelfve finge utse dessa förtroendemän; i allt fall blefve derigenom en orättvisa afhjelpt.

Med anledning af hvad jag sålunda anført, får jag vördsamt föreslå,

att 44 § 1 mom. i Kongl. förordningen den 21 mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Kommunalnämnden utser bland sina ledamöter en ordförande och en vice ordförande att tjänstgöra för den tid, de blifvit såsom ledamöter invalde. Till dessa befatningar kunna ordförande och vice ordförande i kommunalstämman väljas, så vida de äro ledamöter i nämnden.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1895.

Lasse Jönsson.